

EL III CONGRES DE LA U. G. T. A CATALUNYA

CAL que tots els nostres companys es percatin d'una manera ferma de la importància que pel futur de la nostra organització representen els acords que s'escaiguin de les tasques a desenvolupar en el III Congrés de la nostra U. G. T. a Catalunya que es celebrarà els dies 29, 30 i 31 del corrent.

Els punts de discussió establerts en els treballs preparatoris del Congrés, enclouen un acurat estudi dels problemes que tenim plantejats en aquests greus moments en què va a decidir-se no solament la sort del poble hispànic, sinó també la de tots els pobles avançats i progressius.

Si repassem el desenvolupament de la nostra organització a Catalunya, no podem menys que estar orgullosos de l'enorme creença que ha assolit, precisament en moments de trasbals revolucionari, des del 19 de juliol i en plena guerra contra el feixisme invasor, que és quan la massa treballadora s'ha enquadrat en l'organització que més justament ha plasmat llurs anhels, que ha llançat les consignes més justes, i que a desgrat dels obstacles oposats, la gran majoria s'han vist realitzades.

Però resta molt a fer i a consolidar en tots els ordres; sindical, polític i econòmic. Es precisament això el que ha de donar aquella importància extraordinària abans esmentada, al nostre III Congrés.

Tenim en primer terme, consultant els punts que ens dona per a l'estudi de les tasques a desenvolupar i que al mateix temps que la resolució, publiquem en aquest mateix número la consigna del nostre malaguanyat Sesé de «Sindicats de cara a la guerra». Aquest serà, pels actuals moments de guerra, el punt més important a tractar i que tots hem de tenir en compte. S'ha fet quelcom per a complimentar aquesta consigna, però hem de reconèixer que és insuficient. La nostra reraguarda no ha assolit aquell dinamisme tan necessari en tots els aspectes per tal de sincronitzar el ritme amb els nostres valents combatents del front. No cal dir que els nostres companys lluitadors esperen les resolucions del Congrés i, particularment aquesta, amb un gran interès i que tots nosaltres hem de procurar no defraudar.

Tenim també la qüestió del millorament de les condicions de vida dels treballadors.

En aquest punt s'haurà de procedir amb tota la intel·ligència possible, ja que és una realitat que el nivell de salaris en general no s'ajusta a les necessitats ni a l'equiparació que, pel motiu de guerra, estem travessant. La solució d'aquest problema, està lligada estretament a una política seriosa de proveïments si no volem que la solució sigui insuficient, i en la persecució aferrissada dels especuladors que s'aprofiten de les necessitats del poble.

Per a poder portar a terme aquesta nivellació de salaris, caldrà, però, que canviem d'una manera radical els procediments que s'han seguit fins avui pels sindicats (uns més que altres) que ha estat la nefasta política d'especular amb l'egoisme i les necessitats de les masses, prometenent i incitant als companys millores i reivindicacions que els moments que vivim i l'economia de guerra no permeten.

Aquest Congrés examinarà també la situació econòmica que travessa avui Catalunya. Hem de reconèixer que s'ha donat un gran pas per a refer la nostra prou crebantada economia. N'és tot un símptoma la creació dels Consells Generals d'Indústria i la legalització de totes les empreses acollint-se al decret de Collectivitzacions. També n'és un exponent el desig per part del Govern, de municipalitzar els Serveis Públics urbans i nacionalitzar aquells que siguin susceptibles d'ésser-ho, com, per exemple, les nostres indústries d'electricitat i gas. No cal dir que nosaltres hem fet tot el necessari perquè aquesta necessitat es porti a la pràctica com ja tots els companys coneixen.

Tenim també com a material de discussió, l'enfortiment del Front Popular i la Unitat d'acció amb la C. N. T. Esperem que el nostre III Congrés sabrà donar la pauta a seguir per tal d'assolir aquestes necessitats tan fortament sentides pels treballadors tots.

Solament amb bona voluntat per part de les dues organitzacions, pot assolir-se aquest desig d'unitat. Per a guanyar la guerra, per la consolidació de la revolució, per a l'encarrilament de l'economia nova que neix, és necessari que s'arribi a la Unitat entre ambdues organitzacions sindicals.

En el terreny polític, cal enfortir encara més el lligam del Front Popular, ampliant-lo si fos necessari, amb la incorporació de l'organització cenetista.

Molta és la tasca a descabellar en el nostre III Congrés. Però estem segurs que les dificultats en què avui es troba embolcallada Catalunya i que allí s'han de tractar, tota vegada que hem sabut cercar-les, com es desprèn de la resolució i de la labor preparatòria d'aquest, estem segurs — repetim — que s'hi sabrà donar solució ja que la nostra Central Sindical, majoritària a Catalunya, ha demostrat en el transcurs d'aquests catorze mesos de guerra la seva capacitat creadora i el sentit de responsabilitat que és la que li ha donat la potencialitat que avui té.

Es necessari, doncs, que tots els nostres companys, dintre de les Seccions o Sindicats d'Aigua, Gas i Electricitat, es preparin tot i seguint les orientacions i instruccions que per mitjà de la nostra premsa s'han vingut donant i es donaran encara, per veu del Secretariat de Catalunya de la U. G. T., a fi de què el III Congrés de la Unió General de Treballadors a Catalunya, sigui una fita més en la marxa ascendent de la nostra organització que labora per l'anihilament del feixisme i pel benestar dels treballadors i del poble en general.

INSTRUCCIONS DEL SECRETARIAT DE CATALUNYA DE LA U. G. T. PER A LA PREPARACIO DEL III CONGRES

I. El III Congrés de la Unió General de Treballadors a Catalunya se celebrarà a Barcelona, durant els dies 29, 30 i 31 d'octubre del 1937, al local que oportunament es decidirà.

II. L'Ordre del dia del Congrés serà el següent:

1. Obertura del Congrés.
2. Nomenament de la Mesa de discussió.
3. Dictamen de la Comissió de credencials.
4. Designació de Ponències per als diversos temes a discutir.
5. Informe del Secretariat de Catalunya de la U. G. T.
6. Discussió de l'informe del Secretariat i dels dictàmens de les Ponències.
7. Elecció de l'organisme dirigent de la U. G. T. a Catalunya.
8. Clausura del Congrés.

III. Les proposicions dels Sindicats al Congrés hauran d'ésser trameses al Secretariat per tot el dia 20 de setembre del 1937, a l'efecte que puguin figurar en la Memòria que el Secretariat ha de redactar i editar per tal de trametre-la als Sindicats per tot el dia primer d'octubre.

IV. No figuraran en la Memòria del Secretariat les proposicions dels Sindicats que estiguin al descobert en el pagament de les seves quotes al Secretariat, per una banda, i a la Federació Nacional d'Indústria corresponent, per l'altra, ni podran tenir representació en el III Congrés.

V. Per a facilitar les tasques del Congrés, el Comitè de Catalunya ha pres l'acord de nomenar una Comissió de Proposicions, formada pels següents companys: Vilaseca, del Secretariat; Ourcó, de la Federació Catalana de Treballadors de la Terra; Jimènez, de la Federació Local de Barcelona.

Aquesta Comissió s'encarregarà de reunir totes les proposicions que els Sindicats trametin al Secretariat, i agrupar-les per matèries per a la seva millor classificació.

Els Sindicats i la guerra contra el feixisme

Les indústries de guerra. Intensificació de la producció. La incorporació a files dels treballadors de la U. G. T. La nostra consigna de «Sindicats, de cara a la guerra». L'educació pre-militar de la joventut.

Qüestions polítiques

La U. G. T. davant el moviment feixista del 19 de juliol del 1936.

El Front Popular. Manteniment i reforçament.

La lluita contra el trotsquisme.

La unitat d'acció amb la C. N. T.

La U. G. T. davant l'Estatut de Catalunya i la Constitució de la República.

La gestió dels representants de la U. G. T. en el Govern de la Generalitat.

La gestió dels representants de la U. G. T. en els Ajuntaments de Catalunya.

La gestió dels representants de la U. G. T. en el Consell d'Economia de Catalunya.

Els petits industrials i comerciants (G. E. P. C. I.), adherits a la U. G. T.

Qüestions econòmiques

La U. G. T. davant el nou ordre econòmic de Catalunya.

La coordinació de la vida econòmica de Catalunya amb la dels altres pobles hispànics.

El paper dels Sindicats en la nova economia de Catalunya.

L'experiència d'un any d'aplicació del Decret de Col·lectivitats i Control Obrer.

La municipilització de serveis públics.

La nacionalització d'indústries.

El comerç i la banca a Catalunya.

Les cooperatives de producció i treball.

Les cooperatives de consum.

Els treballadors de la terra davant la nova economia agrària de Catalunya.

La racionalització del treball en el nou ordre revolucionari.

La vida dels treballadors

Les condicions de vida dels treballadors.

Salari i complements de salari.

Les assegurances socials en el nou ordre revolucionari.

El subsidi per atur forçós.

La disciplina en el treball.

La nova missió dels Sindicats

La col·laboració dels Sindicats en els organismes del Govern.

La nova missió dels Sindicats.

Escola de militants sindicals de la U. G. T.

La missió dels Sindicats de Treballadors de la terra en relació amb els Sindicats Agrícoles.

Qüestions d'organització

La creació de Comitès Comarcals.

L'adaptació de les Federacions d'Indústria a la classificació industrial decretada per la Generalitat.

Problemes d'organització a plantejar en el pròxim Congrés de la U. G. T. d'Espanya, o en les reunions del Comitè Nacional.

Altres proposicions

(Les que acordin els Sindicats i no puguin classificar-se entre els temes previstos.)

El Comitè de Catalunya ha constituït dues Ponències: la primera encarregada d'examinar tots els problemes de caràcter econòmic, integrada pels companys: Ferrer, Secretari general; Olarte, de la Federació d'Obrers de la Indústria del Paper; Farrés, de la Federació d'Indústries Químiques; Soler, de la Federació de Treballadors de Banca, Borsa i Estalvi, i Rodríguez, de la Federació d'Aigua, Gas i Electricitat. La segona Ponència estarà encarregada d'examinar els pro-

Debut a l'escassetat de paper, donem en aquest número paper de blanc interior al subministrat fins a la data

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

blesmes d'organització que l'actual situació ens té plantejats, i està integrada pels companys: Molinero, del Secretariat; Garcia, de la Federació Sidero-Metallúrgica; Hertogs, del Sindicat Nacional Ferroviari (Novena Zona); Xargayó, del Sindicat Nacional de Telèfons, i Sala, de la Federació Local de Sindicats Mercantils de Barcelona.

* Aquestes dues Ponències recolliran per al seu estudi totes les proposicions que trametin els Sindicats en relació amb aquests problemes.

VI. Les votacions en el III Congrés de la U. G. T. de Catalunya, s'efectuaran sobre la base del número de cotitzants de cada Sindicat, en el tercer trimestre de l'any en curs.

VII. El nomenament de delegats es farà de la següent manera: Els Sindicats, des de 15 a 1,000 afiliats, poden en-

viar un delegat; els que passin de 1,000 i no arribin a 2,000, dos delegats, i així successivament.

Els Sindicats d'una mateixa localitat, poden delegar la seva representació en el delegat o delegats d'un altre Sindicat, sempre que el Sindicat a què pertanyen els delegats en els quals deleguen la seva representació, hagin de defensar o plantejar en el Congrés els mateixos problemes i en el mateix sentit que els acords que hagin pres ells.

El Secretariat s'encarregarà de facilitar allotjament i menjar per a tots els delegats, en forma el més econòmicament possible. El pagament d'ambdues coses, igualment com les dels viatges, a càrrec dels Sindicats.

*Unió General de Treballadors
Secretariat de Catalunya*

CATALANS A L'ALCARRIA

BON cop de falç! Quin goig veure els nostres companys ufanosos de recuperar el temps perdut! Quina satisfacció de demostrar a la gent d'aquestes contrades que sense perdre ni descurar de l'obligació com a soldats d'aquest ja gloriós Exèrcit Popular, ens preocupem que les feines encomanades a la població civil no continuïn negligides, ni els camps amb un estat de deixadesa al qual nosaltres catalans no estem acostumats!

Veieu els segadors afanyant-se, com aquells que prenen part en concursos de segar, i sentiú una satisfacció quan, finida la tasca i apilat el blat en garbes, sorgeix la discussió companyorívola de saber qui ha segat més blat!

I en batre? Les eugues no reposen un moment, guiades per un minyó bru, mentre se senten les cançons típiques catalanes, que reporten a aquests contorns l'esperit de la nostra amada i enyorada Catalunya.

No senten la fatiga de les hores passades, amatents al més petit moviment de l'enemic, i llur pensament fix en llurs famílies. Pensen que amb llur esforç, amb llurs sacrificis, els homes que regeixen els destins de la nostra terra alliberada del jou feixista trobaran més planer el camí emprès per a conquerir la victòria de la causa de la llibertat, aportant un gra de sorra a l'edifici que basteix.

S'ha acabat la jornada, i amb el goig que se sent quan hom ha complert amb el seu deure, endrecen les eines i sotmeten les eugues a les atencions necessàries (perquè demà estiguin en perfectes condicions), i se'n van a llurs llocs per tal d'emprendre una altra tasca, tan necessària com aquella, però no tan feixuga: sopar.

I entre cullerada i mos de pa, es comenten les incidències i sistemes de treball aportant-hi cadascú idees per a demà.

S'ha acabat la sega i la batuda, i s'emprèn la ventada per mitjà de dues màquines a l'efecte i les cançons vibren per l'espai, les quals tradueixen l'alegria, el goig d'aquests minyons bruns, amb barba, però amb cor d'infant.

Com fan reviure els moments de delectança viscuts a llurs llars! Com fan vibrar els sentiments de treballadors lliures! Hom sent com del més profund de l'ànima sorgeix el cant més ideal que es coneix: «Dolça Catalunya, pàtria del meu cor...»

El blat és lligat i emmagatzemat, i finida la tasca el Comissari de Guerra els obsequia amb una berenada, amb el consegüent moscatell, i llavors hom treu una fotografia. Cal veure l'expressió de llurs rostres! Com reflecteixen llurs esguards la satisfacció íntima del deure complert i haver demostrat llur capacitat! Endavant, segadors! Per Catalunya i per la Llibertat! Bon cop de falç!

Línia de foc, agost del 1937.

SALUT, companys! Una afectuosa salutació de la nostra terra, de la nostra amada Catalunya!

Aquesta és la salutació que ens adreça el cap de l'expedició tramesa pel Socors Roig Internacional, la mai prou elogiada organització que tant i tant fa per a proporcionar als combatents tot allò necessari per tal que gaudixin de comoditats i fer-los més passadora la vida a la trinxera.

Han arribat cinc camions plens de fruits de la terra, que encara que llunyana, sembla talment que el nostre esguard no se n'aparta: és de tant de pensar amb ells i amb el que hi hem deixat.

Quina joia, quina fressa, quines exclamacions surten de tots els llavis!

Vénen de Catalunya! Ho tramet el Socors Roig Internacional! Fixa't, pebrots, tomàquets, patates, melons, cafè i sucre. Manoi! Si cada setmana fessin una tramesa com aquesta, ja podríem dir que no ens mancaria res. Quin tec que farem!

Has vist això? Fixa't: postals, paper d'escriure, llibres, revistes!

Que en val de diners tot el que hi ha ací! Encara que per nosaltres no és el seu valor-diner el que ens produeix aquest sentiment, no: és el fet en si, és la gesta que representa una organització, un grup d'amics sincers i abnegats que fan arribar a través de molts quilòmetres, on hi deixen en passar una estelada de la seva obra als seus companys i amics, el record d'aquelles terres inoblidables i del que a reraguarda pensen i per tant treballen, pels braus defensors de la causa de la llibertat.

Els rostres d'aquests gegants, d'aquests homes que a través de quilòmetres i dies, han sofert privacions i cansanci demostren la satisfacció de llur deure acomplert. Que els importa el feixuc del viatge si aquest sacrifici reporta el benestar dels combatents.

I aquests homes, amics, comprenen amb les mirades que els esguarden, que tot el treball totes les hores de no dormir, totes les hores passades trucant a la consciència del poble perquè ajudin l'obra gegantina que porten a cap, no són hores perdudes. Les mirades parlen per tot i per tots.

Companys, amics del Socors Roig Internacional, perseveren en la vostra tasca grandiosa, que nosaltres, humils com a paisans, però fermes com a soldats, sabem el vostre sacrifici i abnegació, i quan oferirem al poble lliure la nostra gran victòria damunt de l'invasor, us demanarem per a orgull nostre, que estigueu al nostre costat perquè el goig del triomf sigui saborejat conjuntament, puix que nosaltres l'haurem obtingut amb les armes i vosaltres amb el sacrifici de treballar per a nosaltres.

Endavant, Socors Roig Internacional!

Poble, Catalans, admireu l'obra del Socors Roig Internacional i ajudeu-la, ja que una organització com aquesta honora Catalunya i tot poble lliure.

Salut, companys del Socors Roig Internacional!

Línia de foc, setembre del 1937.

JOSEP CANTO MAYOR

El Comitè de Catalunya de la Unió General de Treballadors, en la reunió ordinària del dia 6 d'agost del 1937, prèvia autorització de la Comissió Executiva de la Unió General de Treballadors d'Espanya va prendre l'acord de convocar el III Congrés de la U. G. T. a Catalunya per als dies 29, 30 i 31 d'octubre del 1937.

El nostre III Congrés va a celebrar-se en una situació difícil en extrem, tant pel que respecta a la guerra que sostenim contra el feixisme internacional com per la situació de la nostra reraguarda on encara no hem pogut aconseguir de crear-hi un veritable ambient de guerra i on encara hi ha elements emboscats, sabotejadors i provocadors que dificulten l'avanç victoriós de l'Exèrcit Popular i la coordinació de totes les activitats de la reraguarda de cara a la guerra.

La política internacional en relació a la nostra lluita està passant per moments que poden esdevenir favorables a la nostra causa si la nostra reraguarda, si els obrers i els camperols, si les masses antifeixistes en general, tenen consciència de la seva responsabilitat davant del món.

El nostre III Congrés, doncs, celebrat en plena guerra i en plena Revolució popular exigeix un esforç de preparació infinitament més gran que en circumstàncies normals.

El l'actual situació de guerra, la preparació del Congrés i la seva celebració s'han de realitzar de cara als problemes de la guerra i de la Revolució popular. Cal demostrar el dinamisme dels nostres Sindicats, la justesa de la nostra posició enfront de tots els problemes i la solució pràctica que la Unió General els dona.

Però la preparació del Congrés no ha de distreure els Sindicats i els obrers en general dels principals problemes de cada dia. Al revés, la preparació del Congrés ha de constituir una mobilització permanent dels obrers i camperols de tot Catalunya per a la solució dels problemes que la guerra ens té plantejats amb caràcter d'urgència.

La preparació del Congrés ha de servir per a posar en clar el paper que els Sindicats han de representar en els moments actuals, en el desenvolupament d'una economia de guerra, en la reconstrucció econòmica del país, en el millorament de les condicions de vida dels treballadors, en l'enfortiment de la unitat d'acció entre la U. G. T. i la C. N. T. i del Front Popular antifeixista i, en general, l'adopció de les mesures que ens han de portar a la victòria contra el feixisme, a la consolidació de les conquestes revolucionàries i a llur ampliació progressiva.

El Comitè de Catalunya considera que entre la diversitat de problemes que el nostre III Congrés ha de tractar, cal destacar-ne alguns que per la seva major importància reclamen solucions de la màxima eficàcia d'acord amb la ideologia i la tàctica que són norma tradicional de la nostra organització.

Els Sindicats i la guerra contra el feixisme

Entre els problemes més estretament relacionats amb la guerra, s'ha de posar en primer terme la producció destinada als fronts de combat. I per a produir més i millor, el Comitè de Catalunya ha vingut propugnant l'establiment del control absolut de totes les indústries de guerra per part del Govern de la República, per la nacionalització d'aquestes indústries i per la militarització dels obrers que hi treballen, encara que considerem que aquesta militarització no ha de servir de pretext als compresos en les lleves cridades a incorporar-se, perquè és indubtable que entre els obrers compresos en les que encara no han estat cridades, n'hi ha d'especialitzats o aptes per a la producció de guerra, que poden substituir perfectament els que actualment continuen a la reraguarda, quan el seu lloc és al front.

Els soldats de l'Exèrcit de la República estan convençuts que Catalunya pot produir més i millor i tenen l'absoluta seguretat que si això no s'ha aconseguit fins ara, si la producció de material no ha arribat a aconseguir el punt màxim, no ha estat pas culpa, en general, dels obrers que treballen en indústries de guerra, encara que alguns d'ells s'ha comprovat que produeixen molt menys que quan treballaven a profit exclusiu del

burgès. A més a més, els nostres camarades de les trinxeres saben perfectament l'esforç que han portat a terme bon nombre de significats companys de la nostra central sindical per tal d'aconseguir que tot allò relatiu a indústries de guerra i la seva organització fos portat amb un ritme accelerat i completament al marge dels interessos i la voluntat d'un determinat grup o d'una determinada organització sindical, perquè més que en qualsevol altra branca industrial, en les de guerra cal treballar d'una manera desinteressada i deixant completament de banda els afanys de partidisme.

Una altra de les tasques que tenen plantejades els sindicats en relació amb la guerra, és la vigilància constant dels que amb carnet d'una organització antifeixista qualsevol, pretenguin emboscar-se i eludeixin el compliment dels deures militars.

El Congrés haurà d'assenyalar normes clares i concretes per evitar que cap afiliat a la U. G. T. faci traïció a la causa que defensem. A les localitats i als llocs de treball s'han de denunciar públicament els desertors i els pròfugs.

Però és indispensable que, des d'ara, en el curs de la preparació del nostre III Congrés, els Sindicats de la U. G. T. sotmetin a una severa revisió tots els afiliats per tal de netejar dels nostres rengles els emboscats aliats indirectes del feixisme, que poden haver-hi per a expulsar els elements feixistes, enemics del poble, que s'hi hagin pogut infiltrar.

El millorament de les condicions de vida dels treballadors

La defensa i el millorament de les condicions de vida dels treballadors de la ciutat i del camp és una altra de les qüestions que el nostre III Congrés haurà d'estudiar i que ha de preocupar tots els nostres Sindicats durant les tasques preparatòries del Congrés en vistes a realitzacions immediates.

La U. G. T. ha vingut propugnant una lluita activa contra els especuladors i per l'establiment d'una política de preus en relació amb el procés productiu per tal de rebaixar tot el possible el cost de la vida. Però tenint en compte les circumstàncies excepcionals que travessem, tenint en compte les dificultats que per al subministrament d'articles de primera necessitat ens ocasiona la guerra, no seria suficient una política repressiva dels especuladors ni l'establiment d'una política de preus si això no anava acompanyat de l'establiment d'unes escales de salaris per indústries i per comarques, que permetin als treballadors atendre llurs necessitats més peremptòries.

Com a mitjà per acabar amb els aprofitadors de la guerra, per acabar amb els acaparadors, els obrers han d'organitzar les seves cooperatives de consum i així eliminar uns mitjancers que, sense consciència en llur majoria, augmenten d'una manera exorbitant els articles més indispensables abusant de l'escassetat forçosa i de les necessitats del consum.

Els Sindicats han de desenvolupar activitats que tendeixin a afavorir els afiliats en tots els aspectes. Culturalment, cal organitzar cursos d'educació política i sindical; cal col·laborar en les activitats oficials encaminades a acabar amb els analfabets i per això els nostres Sindicats poden establir plans de treball d'acord amb els camarades de la F. E. T. E.; s'han de crear escoles tècniques a tot arreu i els Sindicats han de pressionar els organismes oficials perquè les escoles actuals es multipliquin i a la ciutat i al camp, els treballadors puguin capacitar-se convenientment per a poder ésser útils a la guerra i a la Revolució, perquè una major capacitat permetrà una major intensitat en la producció i per tant uns majors ingressos per als treballadors i una major prosperitat col·lectiva.

La política de salaris que considerem que ha de defensar el III Congrés ha d'ésser una política que permeti augmentar la producció, diferenciant les categories, fins arribar als operaris especialitzats i als tècnics.

El Congrés s'ha de pronunciar, categòricament, contra el salari únic i contra l'anomenat salari familiar per considerar-los antieconòmics i en contradicció absoluta amb les necessitats de la vida diària dels treballadors.

El millorament de les condicions actuals de la vida i especialment dels treballadors de les indústries de guerra, exigeix

a un consum continuat; l'individu, i menys la
 societat no poden deixar de consumir, la produc-
 cio ha d'ésser, per tant, continua. Mirada des-
 d'un camp limitat i en un curt temps, la conti-
 nuïtat del procés de producció ens pot semblar im-
 perfecte, ens pot semblar un procés variant, que
 presenta en cada progrés, en cada etapa un aspecte
 diferent. Així en en cultiu del blat en un camp de-
 terminat, ens trobarem primer amb què hom el
 llauré, després en què el sembraren, després en què el
 blat germina i creix, després es sega, i, per fi, es
 bat. En cada període d'aquests, el procés de produc-
 cio presenta un aspecte diferent, però si observem
 un espai de temps més llarg podrem fer també els
 períodes més extensos i trobarem que en cada un
 d'ells comprèn totes les etapes enumerades, cada
 període presentarà el mateix aspecte. La conti-
 nuïtat però, l'hem trobada per períodes llargs.
 Cada període és l'anella d'una cadena continua.
 Si ara estenem també el camp, si en comptes de
 considerar una parcel·la de terra observem tot el
 món, veurem que aquestes períodes s'escurcen ex-
 traordinàriament, que en el mateix moment que
 en un lloc llauren, en un altre sembraren i en un
 altre cullen un mateix producte. Llavors la conti-
 nuïtat del procés de producció va apareixent més
 i més perfecta. El procés, tot el procés de produc-
 cio està representat en qualsevol moment, totes
 les fases d'aquest procés es repeteixen continua-
 ment i simultàniament. Aquest gran de perfecció
 en la continuïtat del procés de producció el trobem
 en moltes indústries, per exemple, en la metallúr-
 gia, en la qual en cada instant s'extran mineral
 de ferro de les mines, a cada instant les fundi-
 cions proporcionen ferro, a cada instant es fabri-
 quen rails, vigues, màquines, etc., però, també,

economia hauríem de trobar-hi representat tot el procés de producció, sempre igual, uniforme. Hauríem de trobar sempre els mateixos stocks de matèries primes, de semiproductes i de productes acabats. Per tant, trobaríem sempre la mateixa quantitat d'individus treballant en cada branca de la producció, en cada ofici, en cada activitat econòmica. Si imaginem el procés econòmic com un corrent i el tallem seccionalment tantes vegades com vulguem, cada vegada presentarà el mateix aspecte, estarà integrat per idèntics elements. Naturalment que si l'economia que imaginem no és molt extensa, aquest seccionament haurà d'efectuar-se en moments equivalents dels períodes en què es descomposa el procés de producció. Així, si en la nostra hipòtesi imaginem que només hi ha una collita de blat haurem de tallar el corrent econòmic en la mateixa època de diferents anys. Llavors, tant si preniem l'època en què el blat es sembla, com en la que germina o es cull, trobaríem cada any la mateixa extensió sembrada, germinant o en sega i, així, tots els altres productes, totes les altres activitats econòmiques.

Si per exemple suposem que l'economia que hem imaginat es necessiten cent cases totes iguals, i que la durada de cadascuna d'elles és de cent anys, després dels quals ja són inhabitables i s'han d'enderrocar; cada any hauria d'edificar-se una casa i enderrocar la que aquell any complia els cent i en qualsevol moment trobaríem cent cases, cadascuna de les quals es portaria un any de diferència de construïdes. És a dir, una estaria acabada de fer, una altra tindria un any, una altra dos, una altra tres i, així fins a una que en tindria cent i li tocaria ésser enderrocada. Igual succeiria amb les màquines, ferrocarrils i tots els

davant sobre aquest tema.

Hem topat amb el factor temps; procés implica successió, successió implica temps. Cal remarcar la importància del factor temps en els fenòmens econòmics que molt sovint és oblidat pels profans que examinen problemes econòmics. En el nostre exemple, perquè el pa pugui ésser elaborat cal que existeixin ja o hagin existit tots els col·laboradors que hem trobat. No podem fer alhora el pa i el forn on s'ha de coure, cal que amb antelació s'hagin produït els elements que col·laboren en la seva producció. Entre altres coses, això ens fa veure que tot augment de la producció, si donem per suposada la total utilització dels elements col·laboradors, va precedir d'un temps de preparació, que no es pot augmentar aquella a voluntat en un moment determinat. Ja tornarem més en

passar per una sèrie de transformacions i traslacions progressives. La producció és, doncs, una activitat progressiva, un moviment cap endavant, un procés. No hem de confondre el procés tècnic de la producció amb el procés econòmic d'ella. El procés tècnic comença i acaba en punts determinats. El procés econòmic de producció és continu, abraça des del producte que considerem a tots els elements que de manera directa o indirecta han col·laborat a la seva obtenció. Tècnicament podem dir que la producció de pa comença en la farina i acaba en el pa. Econòmicament haurem de seguir tots els factors que han contribuït en l'obtenció d'ell: la farina, el blat, els instruments per batre'l, les eines per a collir-lo i per a sembrar-lo, les llavors, i així igual per a cadascun d'aquests col·laboradors de la producció. El procés és, doncs, infinit.

dintre d'aquest conjunt les característiques que diferencien cadascuna d'elles. Tota anàlisi procedeix a la desintegració i classificació, l'economia no és pas una excepció.

Els vells economistes deien per a precisar, que producció era tota activitat dirigida a la creació d'objectes. Automàticament quedava, doncs, descartada d'ella l'activitat de l'estalvi, l'administrativa, etc., però per poc que ens hi fixem, veurem que aquesta definició és deficient. L'elaboració d'un plat o la de pa com la de viatjar, o la de què em netegin la cambra. Acceptada la divisió del treball, s'ha d'acceptar també les prestacions personals com a actes productius. Objectes i prestacions formen l'afluència de fruits del treball que vénen a satisfer les nostres necessitats.

No obstant, no podem considerar tota actuació encaminada a satisfer necessitats concretes com un acte productiu. Aquells actes que realitza un mateix per a satisfer simultàniament una necessitat no podem acceptar-los com a productius. Així, el fet de portar-nos el menjar a la boca no es pot dir que sigui productiu, però sí ho és el del pagès que cultiva els fruits que ha de menjar-se. També ho serà l'actuació de qui dóna de menjar a un invàlid. Per a deixar el concepte més clar, direm que cal considerar com a productiu tot acte que en circumstàncies normals pugui ésser realitzat per altri amb el mateix resultat.

Adhuc en el cas que hem donat com exemple de l'invàlid, veiem que l'activitat productiva és anterior a la satisfacció de la necessitat. Queda clar, doncs, que l'activitat productiva com tota activitat econòmica és una activitat dirigida cap el futur. Aquesta constatació és molt important,

(1) Aquesta circumstància fou reconeguda per Marx. «Qual-sevol que sigui la seva forma social, la producció ha d'ésser continuada. Una societat no pot deixar de produir, ni tampoc de consumir. Per a seguir produint, està obligada a transformar continuament una part dels seus productes en mitjans de producció, en elements de nous productes. Per a mantenir la seva riquesa a la mateixa altura, en iguals circumstàncies, necessita substituir els mitjans de treball, les primeres matèries, les matèries auxiliars, en una paraula, els mitjans de producció consumits per exemple, durant un any, per idèntica quantitat anual d'articles de la mateixa espècie.» («El Capital», llibre I, capítol XXII). En altres llocs fa també al·lusió al procés continu de la producció que demostren un concepte ben clar d'ell. No és, doncs, per un coneixement deficient del caràcter de la producció que arriba a les seves conclusions com han volgut suposar alguns autors burgesos.

Producció i consum són termes econòmics i aplicats a l'economia és on tenen llur veritable sentit. En la naturalesa res es crea del res i res del que existeix s'extingeix. En diem produir de la transformació mitjançant el treball i dirigida a obtenir béns o mitjans de satisfer les nostres necessitats, en diem produir de combinar accions en forma que ens prestin un servei. En diem consumir de transformar aquests béns mitjançant la satisfacció de les nostres necessitats, de servir-nos d'aquella combinació d'accions. Pocs són els objectes que ens ofereix espontàniament la naturalesa en condicions de satisfer les nostres necessitats, i encara aquestes necessiten ésser traslladats en el lloc on aquelles han d'ésser satisfets (ja diguem (1) que el que la naturalesa proporciona espontàniament a l'abast de la necessitat no era un bé econòmic, ni la tal necessitat una necessitat econòmica). Els més han de

4. EL PROCÉS CONTINU DE PRODUCCIÓ

car ens farà veure que en tot fenomen econòmic hi juga el factor temps:

Si producció és l'activitat dirigida a la satisfacció de les necessitats hem de donar a aquesta un sentit ben ample. Hem de considerar com a producció el transport de béns i, àdhuc, llur distribució, que en l'economia del canvi que més endavant estudiarem, se'n diu comerç, ja que totes les activitats emprades en aquests actes, tendeixen a un fi comú.

L'afluència de mitjans de satisfacció que genera la producció en diem renda. Aquesta serà objecte de posterior atenció, tota vegada que constitueix un dels factors econòmics més interessants.

Tots sabem, però, que no sempre l'home ha satisfet les mateixes necessitats, que a mesura que ha anat civilitzant-se ha aconseguit més i més satisfaccions. Igualment la societat no té en el transcurs del temps unes necessitats uniformes; la població creix i amb ella el volum de les necessitats. No obstant, ens ajudarà a comprendre els complexos fenòmens econòmics, valer-nos d'abstraccions i d'hipòtesis que sense contradir-se en els altres aspectes amb la realitat, ens presentin les diferents fases de l'economia simplificada. Fins aquí hem fet abstracció de l'estructura social en què es desenvolupa el procés econòmic. Ara, a més, hauriem de valer-nos de dues hipòtesis que ens facilitarien considerablement la comprensió. Hauríem de suposar una economia estacionària i una economia uniformement progressiva. La coordinació dels conceptes així obtinguts ens donaran la noció de la realitat.

En l'agricultura, gràcies als progressos dels transports i de l'agronomia que han fet possible el cultiu de moltes plantes en latituds i climes diferents de les del seu lloc d'origen i llur transport als punts de consum, es pot dir que pràcticament hi ha una continuïtat perfecta. El procés de producció és, doncs, un corrent integrat per objectes en tots i en cadascun dels graus d'elaboració, que condueix matèries primes, semiproductes, tota classe de béns en curs d'elaboració i béns acabats pel consum uns, per a col·laborar en la producció dels altres, cap a la satisfacció de les necessitats o cap a la reproducció. Qualsevol canvi en la composició d'aquest corrent imposarà un canvi equivalent en la satisfacció de les nostres necessitats a menys que el procés tècnic no hagi sofert la modificació corresponent.

5. L'ECONOMIA ESTACIONÀRIA

Suposem una economia en la qual les necessitats són sempre les mateixes, invariables en número i quantitat o volum. Una economia constituïda per una població, població en l'accepció d'un nombre d'individus que es relacionen entre ells visquin o no en el mateix lloc i no en l'accepció de nucli urbà, que no augmenta ni disminueix i que en conjunt consum sempre els mateixos productes, satisfan les mateixes necessitats sense augmentar-les ni disminuir-les, que produeix sempre pels mateixos procediments sense que aquests es perfeccionin ni degenerin. Aquesta població imaginària pot viure en una regió, en un país o pot ésser tot el món, però de qualsevol forma hem de suposar que no rep cap influència exterior. Es a dir, hem de suposar que es tracta d'una economia tancada.

En una economia així caldria que en qualsevol moment hi hagués una quantitat igual dels béns de consum i de producció en cadascuna de les fases del procés de producció. Caldria que en qualsevol moment existissin les mateixes quantitats de matèries primes preparades per a la transformació o elaboració, ço és, arrencades de la terra; una mateixa quantitat de matèries semi-elaborades i de productes llestos per al consum. Per això hi hauria d'haver, també, en qualsevol moment, una idèntica quantitat de maquinària, eines i altres útils de treball acabats i en curs de construcció. En qualsevol moment que observéssim aquesta

o sigui que és igual a la força magneto-motriu dividida per la reluctància (resistència magnètica). El símbol és I deti-

$$\psi = \frac{F}{R}$$

la seva equació és
Flux magnètic. Anomenat també corrent magnètic i flux d'inducció, s'expressa en *Maxwell* i és a dir, que equival a la permeabilitat magnètica per la força magnetitzant.

$$B = \mu H$$

valor es determina per l'equació
 permeció, densitat magnètica i densitat del corrent magnètic. S'expressa també en *gauss* i el seu nombre de línies de força per cm^2 en la substància, específica, intensitat d'inducció, imantació interior, **Inducció magnètica.** Que rep el nom d'inducció

$$H = \frac{I}{m} = \frac{F}{m}$$

o sigui que la intensitat de pol és igual a la rel quadrada del producte de la força magnètica per la longitud al quadrat.
Força magnetitzant, anomenada també intensitat de camp magnètic, el seu símbol és H i representa el nombre de línies de força que existien en l'aire per cm^2 . S'expressa en *gauss* i la seva fórmula és

$$m = \sqrt{FL}$$

el de la massa magnètica i té l'expressió
Intensitat de pol. El seu símbol és m , que és

De superfície

Toesa quadrada (França)	3,798	m^2
Peu quadrat (França)	0,1055	m^2
Iarda quadrada (Anglaterra)	0,836	m^2
Peu quadrat (Anglaterra)	0,0929	m^2
Sagena quadrada (Rússia)	4,552	m^2

De volum

Toesa cúbica (França)	7,401	m^3
Peu cúbic (França)	0,034276	m^3
Iarda cúbica (Anglaterra)	0,765	m^3
Peu cúbic (Anglaterra)	0,028317	m^3
Sagena cúbica (Rússia)	9,713	m^3

De capacitat

ANGLESSES		
Gallon (8 pints)	4,546	l.
Peck (16 pints)	9,093	l.
Xaldron (2,304 pints)	1309,470	l.

RUSSES		
Per a líquids — El Vedro	12,299	l.
Per a grans — El Tchetrerick	26,239	l.

De pes

La lliura anglesa	0,4536	Ogs.
La lliura russa	0,4095	Ogs.

Indicades abreujadament algunes de les principals unitats, entrarem en el tema de la lliçó o sigui a les

UNITATS ELÈCTRIQUES

Començarem per les unitats magnètiques.

de la conductibilitat. D'on la resistència en Ohms de càrrega i de tensió. La resistència és la inversa sistema dona lloc en els circuits a unes pèrdues per les tuberies). Com a efecte de l'esmentada re-fregaments que es produeixen en passar els líquids hidràulica que ens ofereix un exemple amb els ells (per a fer-nos càrrec podem recórrer a la conductors a que el corrent elèctric circuli per Resistència. És la dificultat que oposen els longitud.

Correspon aproximadament també a la resistència d'un conductor de ferro de 100 m. de longitud i 4 mm. de diàmetre i a la resistència d'un conductor de coure pur d'1 mm² de secció i 63 m. de

de longitud.
 de secció uniforme, 14,4521 gr. de pes i 106,3 cm. del corrent i a 0° C. una columna de mercuri elèctrica i és la resistència que ofereix al pas **Un Ohm.** És la unitat pràctica de resistència

3600 coulombs.
 la intensitat és un amper, per tant un amper-hora que passa per un conductor durant una hora; si **Un amper-hora,** és la quantitat d'electricitat grams per segon.

de plata i aigua diposita aquella a raó de 0,00118 rent el qual en circular per una solució de nítrat d'intensitat i correspon a la intensitat d'un cor- **Un amper.** És com hem dit, la unitat pràctica lligrams d'aigua.

compondre 0,00118 grs. de plata o 0,0935 mil·ligrams d'aigua.
 quantitat d'electricitat és la necessària per a des-recorregut per un corrent d'un amper. Aquesta d'ella que passa durant un segon, per un circuit rar la quantitat d'electricitat i és la quantitat **Un coulomb.** És la unitat pràctica per a mesurar la quantitat d'electricitat de cadascuna d'elles:

d'un conductor, fàcilment es comprèn que és proporcional a la longitud i inversa a la conductibilitat del material que el constitueix i a la secció del mateix. D'on la resistència en ohms d'un conductor qualsevol, vindrà determinada per l'equació:

$$R = \frac{KL}{S}$$

o sigui que l'esmentada resistència (R) en ohms, és igual a la conductibilitat (K), multiplicada per la longitud (L) i dividit aquest producte per la secció del conductor (S) en mm^2 .

La conductibilitat (K) té un valor que oscil·la de 56 a 60 per al coure, 35 per a l'alumini i 7 per al ferro.

A continuació inserim una taula amb les resistències específiques dels materials més usuals:

MATERIALS	RESISTENCIA A 0° C.	
	En micro-ohms per centímetre cúbic	En per m. de longitud i mm^2 de secció
Plata recuïta	1,460	0,01460
Plata batuda	1,585	0,01585
Coure recuit	1,514	0,01514
Coure batut o forjat	1,619	0,01619
Alumini	2,906	0,02906
Zinc	5,613	0,05613
Platí	9,035	0,09035
Ferro	9,693	0,09693
Plom	19,140	0,19140
Maillecort	30,000	0,30000
Nichrome (Ferro-níquel)	78,300	0,78300
Mercuri	94,070	0,94070

Permeabilitat. Coneguda també per poder magnètic multiplicador en la substància i conductibilitat.

$$R = \frac{L}{S} \text{ o bé } R = \frac{\mu S}{L}$$

drem :
la unitat per l'esmentat (número), aleshores tindran un número és el quocient que s'obté de dividir o sigui la inversa de la permeabilitat (inversa Si anomenem μ al coeficient de reluctivitat $1/\mu$, dividida per el flux magnètic.

o sigui el quocient de la força magneto-motriu

$$R = \frac{F}{\psi}$$

la mateixa és :
magnètica, s'expressa en *Oersted* i l'equació de Reluctància. Anomenada també resistència magneto-motriu és igual als *amper-volts*.

sitat de camp per unitat de longitud. La força camp magnètic per la longitud. D'on $H = \text{intensitat de la intensitat del producte de la intensitat del}$

$$F = H L$$

i l'equació és :
Força magneto-motriu. S'expressa en *Gilbert*, volum del mateix en cm^3 .

o sigui, al moment magnètic de l'imatge dividit pel

$$I = M : V$$

igual a
per la intensitat del camp magnètic, també és mantació o susceptibilitat magnètica multiplicada és a dir, és igual al producte del coeficient d'inducció magnètica dividida per la força

$$I = K H$$

- Són les següents :
1. De quantitat denominada *Coulomb* el seu símbol és Q .
 2. D'intensitat denominada *Amper* el seu símbol és I .
 3. De resistència denominada *Ohm* el seu símbol és Ω .
 4. De força e. m. denominada *Volt* el seu símbol és V .
 5. De potencial denominada *Volt* el seu símbol és V .
 6. De treball denominada *Joule* el seu símbol és J .
 7. De potència denominada *Wat* el seu símbol és W .
 8. De capacitat denominada *Farad* el seu símbol és C .

Unitats pràctiques emprades en l'estudi de l'electricitat.

o sigui la intensitat de pol multiplicada per la longitud.

$$M = m L$$

seu símbol és M i l'equació que el determina **Moment magnètic**, o potencial magnètic, el magnetitzant.

o sigui : inducció magnètica dividida per la força

$$\mu = \frac{H}{B}$$

és μ i la seva equació és :
itat específica per al magnetisme, el seu símbol

Volt. Es la unitat pràctica per a mesurar la força electromotriu i és aquella força electromotriu necessària per a fer circular un corrent d'un amper a través d'un circuit d'una resistència d'un ohm.

Volt. Es així mateix la unitat pràctica de diferència de potencial.

Joule. O volt-coulomb és la unitat pràctica de treball elèctric i és el treball desenvolupat per un coulomb en passar entre dos punts la diferència de tensió de la qual és un volt.

La llei de Joule és la següent : La quantitat de calor produïda per un corrent en recórrer un circuit elèctric és proporcional a la resistència de l'esmentat circuit i al quadrat de la intensitat del corrent, el qual expressat en forma d'equació serà :

$$J = R I^2 \text{ wats} = R I^2 \text{ Joules per segon}$$

i com que un Joule per segon equival a 0,24 petites calories (petita calor és la quantitat necessària de calor per a elevar de 1°C la temperatura d'un gram d'aigua) n'hi haurà prou per a trobar la quantitat de calor, multiplicar el resultat anterior per 0,24.

Wat. Es la unitat pràctica de potència i és el corrent que en la unitat de temps (segon) desenvolupa un treball d'un Joule, per tant :

$$1 \text{ wat} = 1 \text{ Joule per segon}$$

$$1 \text{ wat} = 1 \text{ volt per 1 amper}$$

Les principals unitats de potència emprades industrialment comparades amb el wat, s'indiquen a continuació.

$$1 \text{ quilogrametre per segon} = 9,81 \text{ wats.}$$

$$1 \text{ cavall vapor} = CV = 75 \text{ Qgm. segon} = 736 \text{ wats.}$$

$$1 \text{ poncelet} = 100 \text{ Qgm. segon} = 981 \text{ wats.}$$

$$1 \text{ wat} = 10^7 \text{ (o sigui, 10.000.000) d'ergs per segon.}$$

MESURES	Catalanes	Valencianes	Castellanes
La barcella (que té 4 celemins i el celemi 4 quarterons)...		16,75 l.	
De superfície			
La fanega (12 celemins quadrats).....			6439,56 m ²
El celemi (4 quarts quadrats).....			536,63 m ²
El quart (12 estadals quadrats).....			134,16 m ²
L'estadal (16 vares quadrades).....			11,18 m ²
La vara (9 peus quadrats)...			0,69 m ²
L'arançada (400 estadals quadrats).....			4471,92 m ²
La mujada (2 quarteres ó 2025 canes quadrades).....	4896,50 m ²		
La quartera (2 quarts).....	2448,25 m ²		
La quarta (4 mundines).....	1224,13 m ²		
La mundina (4 picotins).....	306,03 m ²		
El picotí (31 canes quadrades i 41 pams quadrats).....	76,50 m ²		
La vesana (900 canes quadrades).....	21,87 a.		
El jornal (2500 canes quadrades).....	60,84 a.		
El pam quadrat.....	0,03778 m ²		
De volum			
La vara cúbica.....		0,7437 m ³	0,584 m ³
La cana cúbica (Barcelona)...	3,760 m ³		
La mitja cana cúbica (Tarragona).....	0,475 m ³		
La mitja cana cúbica (Lleida)...	0,471 m ³		
La cana cúbica (Girona).....	3,789 m ³		

PRINCIPALS MESURES ESTRANGERES

De longitud

La milla marina.....	1852	m
La iarda anglesa.....	0,914	m
El peu francès.....	0,324	m
El peu anglès.....	0,304	m
La polzada anglesa.....	0,0254	m

U. G. T. DAVANT LES TASQUES DEL III CONGRES

l'establiment d'una fèrria disciplina en el treball que permeti augmentar fins al màxim la producció i millorar tot el possible la seva qualitat, sense oblidar la conveniència de conservar i allargar la utilitat de la maquinària i de les eines de treball i l'estalvi de les primeres matèries.

L'experiència d'un any en la direcció i administració de les empreses per part dels treballadors ens planteja la necessitat d'estudiar el problema de la direcció tècnica de les indústries per tal de proposar al Departament d'Economia de la Generalitat la revisió dels nomenaments que s'han fet fins ara per als càrrecs de director i exigir per als nous directors de les nostres indústries i del nostre comerç una capacitat tècnica i d'organització que garanteixin la perfecta marxa de les empreses respectives i permetin incrementar i millorar la producció industrial i aconseguir un més perfecte desenvolupament del nostre comerç interior i exterior.

Els Consells d'Empresa dels Agrupaments, els de les empreses collectivitzades i els Comitès de Control de les empreses privades s'han de limitar en la seva actuació al que estableixen els Estatuts-típus i deixar tota l'autoritat i tota la responsabilitat de la funció tècnica als companys directors, la competència dels quals hagi estat reconeguda pels organismes oficials.

La unitat d'acció C. N. T. - U. G. T.

El Front Popular Antifeixista necessita, perquè la seva acció resulti eficaç, l'ajut entusiasta de totes les organitzacions obreres i especialment de les dues centrals sindicals U. G. T. i C. N. T. I perquè la nostra revolució popular pugui seguir endavant d'acord amb la voluntat dels treballadors, que són la immensa majoria del país, és indispensable la unitat d'acció sindical que ens permeti avançar vers la unitat orgànica d'uguetistes i cenetistes.

El Comitè de Catalunya de la Unió General de Treballadors, ha vingut dedicant una atenció preferent a l'establiment d'un pacte amb els camarades del Comitè Regional de Catalunya de la C. N. T., el primer dels quals es va signar el dia 11 d'agost del 1936, al cap d'un mes escàs de l'aixecament feixista.

Després, per ampliar aquell primer pacte i poder fixar nous punts de coincidència entre els treballadors d'ambdues centrals sindicals, es va signar un nou pacte que porta data del 22 d'octubre del 1936 i que va merèixer la ratificació entusiasta de milers i milers de treballadors que acudiren al míting de la Monumental.

L'experiència de set mesos de funcionament d'aquell segon pacte amb el seu Comitè d'Enllaç ens va portar a la convicció que calia ampliar-lo per tal, principalment, de crear o transformar el Comitè d'Enllaç en un Comitè Permanent d'Unitat d'Acció amb atribucions de caràcter executiu per a tot el referent a la realització pràctica del pacte i a la resolució directa de tots els conflictes que poguessin sorgir entre els treballadors de la U. G. T. i el de la C. N. T.

Les noves condicions proposades amb data 22 de maig del 1937, segueixen essent d'actualitat per a realitzar una veritable unitat d'acció entre ambdues centrals sindicals i per a establir les bases de la unitat sindical.

Respecte a l'acord d'establiment del Comitè d'Enllaç Nacional U. G. T. - C. N. T., signat a València el 28 de juliol del 1937, per la Comissió Executiva de la Unió General de Treballadors d'Espanya i el Comitè Nacional de la Confederació Nacional del Treball, el Comitè de Catalunya celebra aquest acord com un pas cap a la unitat d'acció, tenint en compte que en ell es recull una part de les nostres proposicions fetes al Comitè Regional de Catalunya de la C. N. T. si bé considerem el pacte incomplet, puix que no s'hi estipulen els punts sobre els quals ambdues organitzacions han de comprometre's a realitzar una tasca econòmico-política en la qual coincideixin. D'altra part, pel que fa a Catalunya, considerem que convindrà reformar alguns dels articles del pacte especialment l'article novè i per tot això, esperem que el Comitè Nacional de la U. G. T., autoritat màxima de la nostra central sindical, ratificarà els nostres punts de vista i tenint en compte l'experiència dels nostres pactes anteriors amb la C. N. T. introduirà

en les normes establertes a València, importants modificacions encaminades a aconseguir que la unitat d'acció que desitgem tots els treballadors pugui resultar eficaç i profitosa per a la guerra i per a la Revolució popular.

El reforçament del Front Popular Antifeixista

El Comitè de Catalunya de la U. G. T. segueix considerant indispensable per a continuar la lluita contra el feixisme fins a la victòria final, el manteniment i reforçament del Front Popular Antifeixista, integrat per republicans, sindicalistes, anarquistes, socialistes i comunistes, perquè hem estat tots plegats els que hem lluitat per aixafar el feixisme a Barcelona i a Madrid i perquè seguim lluitant tots plegats contra el feixisme internacional que pretén envair i ocupar tot el país per tal de sotmetre'ns tots a l'esclavatge més brutal per acabar amb les nostres llibertats i fer impossible la nostra Revolució popular.

Per a mantenir ferm i potent el nostre Front Popular Antifeixista s'ha d'acabar definitivament amb l'actuació dels anomenats incontrolats i amb les provocacions trotsquistes que enverinen les relacions entre els antifeixistes.

La contrarevolució va intentar apunyalar el Front Popular Antifeixista i per aconseguir-ho es va valer dels grups d'incontrolats i dels trotsquistes que, robant les armes al front, organitzaren els fets monstruosos del mes de maig i ocasionaren víctimes a centenars, ultra posar en perill la guerra i la Revolució.

Contra uns i altres, contra els incontrolats i contra els trotsquistes, contra els que fent campanyes demagògiques pretenen enganyar les masses i posar-les al servei del feixisme internacional, el Congrés s'ha de pronunciar d'una manera categòrica i ha d'adoptar resolucions per tal d'evitar que a les rengleres de la U. G. T. no hi tinguin cabuda aquests elements i puguin ésser desemmascarats davant de les masses antifeixistes.

Les relacions amb la Comissió Executiva

Les relacions dels Sindicats de la U. G. T. amb l'actual Comissió Executiva, han estat pertorbades últimament per l'acord antiproletari i antiestatuari, d'expulsar diverses Federacions Nacionals, que representen més de 350.000 treballadors uguetistes.

Es molt probable que, abans de la celebració del nostre III Congrés, i malgrat l'oposició sistemàtica dels actuals components de la Comissió Executiva, les Federacions Nacionals de la U. G. T. que constitueixen el Comitè Nacional, autoritat màxima de la nostra organització, es reuniran novament per tal de jutjar com es mereix una actuació evidentment arbitrària que pretén escindir la nostra central sindical.

Els problemes d'organització

El nostre III Congrés s'haurà d'ocupar també de la reorganització interna de la U. G. T. que l'experiència i el nou ordre econòmic establert a Catalunya ens aconsellen per bé que tractant-se de modificacions a introduir en els estatuts, res no podrà acordar-se en definitiva fins que ho aprovi el Ple Nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

Entre aquests problemes d'organització tenim el de la classificació industrial decretada per la Generalitat, la qual classificació, encara que hem de considerar-la com provisional fins a veure quines modificacions hi aconsellen l'aplicació pràctica, ens obliga a pensar en la necessitat de reduir el nombre de Federacions d'Indústria, reducció que ja va començar a estudiar la Comissió Executiva.

A més a més, donades les característiques de Catalunya i la seva intensa vida comarcal, caldrà aprovar la creació de Federacions Comarcals a base dels diversos Sindicats d'Indústria de cada demarcació, perquè s'ha comprovat llur eficàcia com a complement que ens permet un control i una direcció en sentit vertical i horitzontal.

Importància del III Congrés de la U. G. T. a Catalunya

Els afiliats a la Unió General de Treballadors d'Espanya tenen una gran confiança en les resolucions del nostre III Congrés. Les masses antifeixistes de tots els pobles hispànics també s'interessen per aquest magne Congrés, que serà l'expressió d'uns dos mil Sindicats de Catalunya que representen un total de mig milió d'afiliats, entre treballadors industrials i camporols. Els soldats que lluiten al front esperen i segueixen amb interès la preparació d'aquest Congrés, que dedicarà la seva principal atenció als problemes més estretament relacionats amb la guerra, sense oblidar que estem edificant un nou règim

ESPURNES

Sempre hem cregut — ingènuament — que per una cosa concreta, poden entendre's els homes pensin com pensin i vinguin d'on vinguin, si és que de veritat pensen o vénen d'algún lloc. Ara que també creiem que un que es digui anarquista, socialista o republicà, pel sol fet de dir-se'n, mai no s'entendran aquell amb aquest o a l'inversa, perquè el que acostuma a dir-se anarquista, socialista o republicà, sense ésser-ho, l'únic que fa és «camuflar» la seva verdadera personalitat de feixista.

El que caracteritza un home — anarquista, socialista o republicà — com a home, és el grau de responsabilitat dels seus actes. Mai no pot dir un home que es això o allò, si en voler resoldre un problema concret, avui dona la

DE LES SECCIONS

DE BARCELONA Tots els dimecres de cada setmana, a les 17 hores, en el nostre local social, és celebra una reunió a la que hi tenen el deure d'assistir tots els companys amb càrrecs de responsabilitat en les nostres Indústries, Consell General d'Indústria, Consells d'Empresa, Comitès d'Edifici, Comissions de Secció i Delegats Sindicals.

Es de creure que més d'un company, amb algun dels càrrecs esmentats no assisteix a aquestes reunions, perquè no ho sap, o bé, perquè amb una visió molt estreta de quins són els seus deures i les seves obligacions, creu que pot alludir dita reunió. Això és una equivocació molt greu. L'Organització Sindical (mentre i tant no s'estructuri d'una altra forma, els S. E. U. C. i S. G. U. C.), necessita saber al minut, quines són les aspiracions, quines són les necessitats, quines són les angoixes dels companys, i l'únic mitjà que té per a saber-ho, és, precisament, aquestes reunions, on tots els companys responsables, amb el màxim d'interès, d'alta de mires i vetllant sempre pels interessos de la Indústria, han d'exposar amb tota claredat la situació en què es troben i quins són els fets de més importància de la setmana i quines són les qüestions que no s'han resolt, etc.

Són els companys de cada secció, els que han de tenir cura de què els seus companys responsables no manquin a cap reunió, així com han d'obligar-los a què exposin la situació de la secció a què pertanyen; altrament, els companys de Comissió de Secció han de comprendre la necessitat que tenen, de saber quina és la situació econòmica i administrativa; han de tenir interès en conèixer tots els problemes que el moment en què vivim ens obliga a resoldre, i, també, han de basquejar-se en cercar iniciatives pràctiques que amb el mínim d'esforç físic donin un millor rendiment en el treball, aquesta tasca feixuga, però molt profitosa, si és realitzada amb voluntat i decisió ha de conduir-nos a un millorament en la nostra condició de treballadors.

que transformarà el nostre país de tal manera que ja no serà possible el retorn de l'explotació de l'home per l'home.

La importància d'aquest III Congrés de la U. G. T. és extraordinària i les seves decisions poden precipitar la victòria sobre el feixisme i poden permetre avançar amb passa ferma pel camí de la Revolució popular.

Visca la Unió General de Treballadors!

Visca la unitat d'acció del proletariat!

Visca el Front Popular Antifeixista!

Unió General de Treballadors
Comitè de Catalunya

conformitat en un determinat sentit per a l'endemà fer exactament el contrari de l'acordat el dia abans. Aquest que procedeix d'aquesta manera — i ho diem amb tota la nostra ingenuïtat — no és ni anarquista, ni socialista, ni republicà. És un poca-vergonya o un ximple que conscientment o inconscientment fa el joc al feixisme.

Quan un home representa una organització, per boca d'aquell home parla l'organització. Si aquest home es desvia de la línia traçada per la seva organització o s'equivoca, o aquest deixa el seu càrrec representatiu o l'organització el desautoritza i el treu. El que no podem comprendre és que existeixin organitzacions que facin el contrari d'allò que per mitjà dels seus homes representatius han acordat. I que per postres, tinguin la barra, l'organització de no desautoritzar els seus homes, i aquests de continuar ocupant els mateixos llocs, com uns ninots de fira de qualsevol Pim-Pam-Pum.

L'INGENU NÚM. 2.

Són moltes les vegades que es vol exigir als companys responsables de l'Organització Sindical, més energia, més eficiència en el treball, però són molt pocs els que es preocupen de donar els elements de judici necessaris per a portar endavant el treball a ells encomanat.

Sind. de Treb. de A., G. i E. - U. G. T.
Barcelona

Donatius efectuat pel Sindicat de Treballadors d'Aigua, Gas i Electricitat, Barcelona.

1937		Lliurat a Milícies	Pessetes
Agost 1.	Ròssec anterior		213169'55
» 3.	P. S. U. C. «Comissió Prop. al Front»		500'—
» 3.	Secció Premsa i Prop. Creu Roja.		10'—
» 6.	Subsc. Butlletí pro-Exèrcit Popular		30'—
» 7.	Roba uniforme comp. Indústria diferents Fronts.....		375'—
» 16.	Pro-ajuda infantil de reraguarda.		100'—
Agost 16.	Queviures a companys Indústria Front Brihuega.....		1,000'—
» 21.	Federació Nacional pro Milícies Antifeixistes.....		6,000'—
» 31.	Federació Nacional pro Milícies Antifeixistes.....		6,000'—
» 31.	Queviures a companys Indústria Fronts Osca i Lleida.....		350'—
» 31.	Queviures a companys Indústria Fronts Terol.....		215'—
		Total.....	14,580'45
		Total general.....	227,750'—

Pro Exèrcit Popular

1937		Rebudes	Pessetes
Juliol 30.	S. E. U. C. Grup Forces Motrius..		464'95
Agost 9.	» » Catalana.....		3,567'85

Agost 11.	S. E. U. C. Grup carrer Balmes...	145'—
» 13.	» » Productora.....	443'30
» 18.	» » Vilanova (juny i juliol).....	2,626'30
» 19.	S. E. U. C. grup S. E. C. E. (juny i juliol).....	1,048'20
» 23.	S. E. U. C. grup Cooperativa.....	2,298'70
» 23.	» » Pl. Catalunya....	15,353'55
» 31.	Diversos en Comptaduria.....	139'45
	<i>Total recaptat.....</i>	<i>26,087'30</i>

<i>Lliurades</i>		Pessetes
1937		
Agost 31.	<i>Suma compte anterior.....</i>	<i>20.642'15</i>
» 31.	Pro-Exèrcit Popular durant el corrent mes, segons comprovants que estan en el nostre poder i i que estan a disposició dels afiliats.....	<i>26,087'30</i>
	<i>Total lliurat.....</i>	<i>46,729'45</i>

DE GIRONA Posem en coneixement de tots els companys afiliats a la nostra Sindical, que s'ha donat de baixa per negar-se a contribuir a la subscripció mensual, destinada totalment a fins benèfics en Joan Casellas Espí. Preguem a tots els nostres afiliats en prenguin bona nota, i que amb llurs relacions corresponguin amb el tracte que es mereix un procedir tan indigne.

La nostra Junta es felicita que amb motiu de la baixa de Joan Casellas, la nostra Sindical s'ha netejat de gent tan inútil com egoista, mancats de tot esperit sindical i antifeixista.

DE LLEIDA NOU CONSELL DIRECTIU

En l'Assemblea del 2 del propassat mes d'agost, foren renovats reglamentàriament part del Consell Directiu, el qual ha restat format pels següents companys: *President*, Josep Costa; *Vice-president*, Antoni Sisó; *Secretari*, Josep Royes; *Tresorer*, Santiago Gargallo; *Comptador*, Emili Palacín; *Vocal 1.ª*, Joan Miquel; *Vocal 2.ª*, Josep Llobera; *Vocal 3.ª*, Pere Tolosana; *Vocal 4.ª*, Pere Morell.

* * *

Fins a la data, tots els companys de la nostra Indústria en aquesta Secció, que estaven compresos dintre les lleves darrerament mobilitzades s'han incorporat a l'Exèrcit Regular Popular amb tota puntualitat i disciplina.

* * *

En les Seccions de la nostra Indústria, ve verificant-se la jornada intensiva que amb tant d'encert inicià la nostra Federació, de la qual els companys estan molt satisfets dels resultats, i hem observat que el rendiment del treball no ha mermat malgrat que els detractors d'aquesta jornada, que la combateren per ésser una iniciativa de la U. G. T.

* * *

S'ha aprovat l'ingrés en el Sindicat de nou companys i retornada provisionalment una sollicitud per desconèixer les activitats del sollicitant durant els onze mesos des que començà la Revolució.

* * *

Havem rebut la visita dels nostres companys de la Federació, Rodríguez i Sanjuan. El company Rodríguez ha donat una conferència versant sobre «La Nacionalització de les Indústries de Gas i Electricitat». Els nostres afiliats escoltaren amb gran atenció, aprovant les orientacions i gestions fetes pel Comitè de la Federació, acordant-se dirigir un escrit, el qual ja ha estat enviat, al Conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya, demanant el més ràpidament possible la unificació i nacionalització de les nostres indústries.

DE MANRESA Comissió recaptadora de donatius del Sindicat de Treballadors d'Aigua, Gas i Electricitat, U. G. T.

Recaptat durant mes d'agost..... 2,704'— Ptes.

Distribució

Generalitat (adquisició armament).....	800'—	Ptes.
Assistència social de Manresa.....	475'—	»
Hospital de Manresa.....	500'—	»
S. R. I. Ajut a Madrid.....	300'—	»
S. R. I. Ajut al Nord.....	300'—	»
S. R. I. Comitè local.....	100'—	»
Per als damnificats del carrer Jorbetes..	204'—	»
Periòdics per als companys del front....	25'—	»
<i>TOTAL.....</i>	<i>2,704'—</i>	<i>Ptes.</i>

DE REUS NOU CONSELL DIRECTIU

Reglamentàriament en el mes de juny corresponia cessar en llurs càrrecs de Vice-president, Secretari, Vice-secretari, Comptador i Vocal 3.ª, als companys Gràcia, Botet, Oliver, Bargo i Puig, respectivament. En l'Assemblea general Ordinària celebrada els dies 6 i 7 de juliol, foren elegits per a dits càrrecs els companys Garreta, Vilà i Roig, Rost, Rodon i Torruella, quedant el Consell Directiu integrat pels següents companys:

President, Escorihuela; *Vice-president*, Garreta; *Secretari*, Vilà i Roig; *Vice-secretari*, Rost; *Tresorer*, Duaygues; *Comptador*, Rodon; *Vocal 1.ª*, Juanpere; *Vocal 2.ª*, Borràs; *Vocal 3.ª*, Torruella; *Delegat al Comitè local U. G. T.*, Pedret; *Delegat al Comitè Regional Federació U. G. T.*, Camafort.

NOTICIARI

En la mateixa Assemblea i per remarcable majoria, fou acordat continuar contribuint, amb caràcter voluntari, a la lluita contra el feixisme amb l'aportació mensual d'un dia d'haver.

* * *

Així mateix, fou acordat fer efectiva la quota mensual extraordinària per a despeses de propaganda.

* * *

Ha quedat constituïda a Falset una Delegació d'aquest Sindicat, havent estat elegit Delegat el company Sadurní Navarro.

CONFERENCIA PRO NACIONALITZACIO

Corresponent al cicle de conferències organitzat per la Comissió Executiva de la nostra Federació, el dimecres, dia 18, donà una Conferència en el local del nostre Sindicat, el Secretari General de la Federació, company Rodríguez. Amb facilitat de paraula i clara emissió de conceptes, el company Secretari General, féu una brillant dissertació sobre la conveniència de la Nacionalització de les Indústries de Gas i Electricitat de Catalunya, glosant tots els conceptes econòmic-polític-sindicals que es sintetitzen en el Manifest de la Federació. L'auditori que emplenava la sala del nostre local, seguí atentament el parlament del company Rodríguez, el qual fou molt felicitat en acabar. Amb aquesta Conferència, queda encetat el pla de propaganda pro Nacionalització a realitzar per aquest Sindicat. Junt amb el company Rodríguez tinguerem el gust de saludar al Secretari de Tresoreria de la Federació, company Sanjuan.

CURSETS DE CULTURA TECNICA

Interessats en fer extensiva a l'exterior la divulgació d'aquests cursets, molt ens ha complagut l'acord del Sindicat de Barcelona de publicar en forma colleccionable a DINAMISME els cursets de referència. Felicitem Barcelona per la seva iniciativa, augurant-los un remarcable èxit.

Contra els escissionistes de la Unió General de Treballadors

LA Federació Catalana d'Aigua, Gas i Electricitat en l'última reunió ha examinat l'acord pres per la Comissió Executiva d'excloure diverses Federacions d'Indústries, entre elles la nostra, de la Unió General de Treballadors, fonamentant dit acord, en què altres Federacions no estaven al corrent de pagament.

A la Comissió Executiva no se li ha ocorregut prendre aquesta determinació fins que les Federacions expulsades han sol·licitat de l'Executiva la convocatòria d'un Ple Nacional de la Unió General de Treballadors i la forma de celebració d'aquest Ple l'ha trobat en la mesura disciplinària que ha pres contra d'elles.

La Comissió Executiva tracta d'evitar per tots els mitjans, que llur política personalista de despit i derrotisme i de la seva actuació totalment contrària als acords de l'últim Ple Nacional, fos enjudiciada per aquesta, en la segona reunió, derivant-se probablement d'ella, acords que no haurien deixat en bon lloc a aquesta Comissió, que, d'Executiva i responsable, passés a intrigant i desorganitzadora de la nostra Central Sindical.

En la lletra, data del 22, que els representants de les Federacions «expulsades» vocals del Comitè Nacional, han dirigit a l'Executiva comminant-la a rectificar la seva conducta, aquestes Federacions «expulsades» arriben a tretze de nou que ho foren en el seu començament.

A més, en l'esmentada lletra, s'expressa clarament que moltes Federacions contra les quals no s'han pres mesures d'expulsió estan més endarrerides de cotització que les que han sofert aquesta mesura.

Per altra banda, l'Executiva ha usurpat indegudament atribucions del Comitè Nacional, que és l'únic organisme responsable després del Congrés que pot aplicar resolucions de tanta gravetat.

En la conducta de l'Executiva Nacional, hi ha el deliberat propòsit d'escissió de la nostra gran Central Sindical, trencant amb el seu acord, tota la tradicional conducta de rectitud, responsabilitat i honrada revolució en la interpretació i compliment de llurs estatuts i d'altres decisions.

L'Executiva converteix els estatuts — donant-los-hi una interpretació capriciosa — en un arma contra 350.000 treballadors que representen les Federacions donades de baixa. Solament mitjançant una interpretació mecànica i despullant-la de tot sentiment revolucionari, igual a la que podria donar qualsevol adversari aferrissat de les classes treballadores, l'Executiva s'ha pogut enfrontar contra un sector tan important de treballadors, entre ells Federacions d'un brillant historial revolucionari com és la Federació minera, en la qual s'hi troba l'heroic Sindicat Miner d'Astúries, orgull del proletariat espanyol en les històriques jornades d'octubre del 34 i pel seu no menys heroic comportament en l'última lluita que està sostenint contra el feixisme invasor.

De l'examen objectiu de la conducta de l'Executiva deduïm que aquesta no pot continuar al cap de la nostra gloriosa Central Sindical per haver trencat la seva tradicional disciplina i responsabilitat en tant que organisme responsable d'ella, i perquè les seves decisions estan impregnades de sentiments antiproletaris, de desunió en els precisos moments en què la nostra històrica lluita d'independència contra el feixisme nacional i internacional ens indueixen amb més força que mai a aglutinar d'una manera fèrria a tota la família antifeixista i en primer lloc, la classe treballadora.

La nostra gran Central Sindical, orgull del proletariat i dels camperols de Catalunya i Espanya, pels seus sentiments d'unitat, de disciplina i responsabilitat, per trobar-se sempre a l'avantguarda activa en la lluita contra el feixisme i per la consolidació de la revolució, essent aquesta, objecte d'un atac criminal d'escissió per elements irresponsables que aprofitant-se dels seus llocs de direcció, volen convertir a la Unió General en un instrument de llurs maquiavèlics plans, totalment oposats a la nostra guerra d'independència i a la revolució.

Amb els seus acords escissionistes tracten d'evitar que el Comitè Nacional els exigeixi comptes de la seva actuació i faltant a tots els acords que prengué aquest en la seva darrera reunió, entre ells el d'ésser convocats novament el Comitè Nacional al cap d'un mes.

Quan les Federacions, sol·licitant per escrit la convocatò-

ria del Ple per a reclamar el compliment d'aquells acords de l'Executiva, carregada d'odi, dona de baixa a 13 d'elles.

Aquesta manera de procedir tan antiproletària està donant lloc a un clamoreig de protesta que contra l'Executiva s'aixeca de la major part de les Federacions d'Indústria i de milers de Sindicats, que col·loquen a l'organisme escissionista en una situació insostenible.

La Federació Catalana d'Aigua, Gas i Electricitat s'adhereix també, amb la seva més enèrgica protesta, contra els escissionistes de l'Executiva i declara la seva solidaritat més absoluta amb les Federacions Nacionals expulsades entre les que s'hi troba la nostra a qui, per lletra que a continuació publiquem, ens hem dirigit.

«Aquesta Comissió Executiva ha tingut coneixement de l'expulsió de la nostra Federació Nacional, de la Unió General de Treballadors per acord de l'Executiva d'Espanya al·legant com a motiu, no trobar-se la nostra Federació Nacional, al corrent de pagament, havent estat expulsades per la mateixa raó, unes quantes Federacions més. La causa de l'expulsió de la nostra Federació, a l'igual que altres, no ha estat l'endarreriment en el pagament de quotes, sinó el greu delictes d'haver demanat la convocatòria del Ple Nacional de la Unió General de Treballadors.

Absents de tot sentiment de responsabilitat i amb el deliberat propòsit d'escapar a la crítica del Comitè Nacional, en totes les seves activitats, la Comissió Executiva exclou de les seves fileres de la Unió General de Treballadors, a Federacions de brillant historial revolucionari com són els heroics miners d'Astúries en primer terme, com són d'altres, i som nosaltres després.

La nostra gran Central Sindical, model de disciplina i de responsabilitat, tant a Espanya com a Catalunya, fidel exponent dels anhels de les masses treballadores amb la seva lluita contra el feixisme i per la consolidació de la revolució, es veu atacada en la seva unitat de ferro pel despit i la irresponsabilitat dels dirigents de l'Executiva, les equivocacions dels quals volen dissimular escindint la Unió General a prop de 350.000 afiliats.

La Comissió Executiva de la Federació Catalana de Treballadors d'Aigua, Gas i Electricitat, es solidaritza amb la nostra Federació Nacional posant-se al seu costat en la lluita contra els escissionistes, per la unitat indestructible de la nostra classe dintre de la nostra Federació i de la nostra gloriosa Unió General de Treballadors d'Espanya i Catalunya, que ha sabut mantenir en alt la bandera de la revolució i de la lluita contra el feixisme en forma no igualada per ningú.

Així, doncs, camarades del Comitè Nacional de la nostra Federació, rebeu el nostre més decidit ajut per tot el vostre treball en pro d'una Unió General de Treballadors lliure d'escissionistes i agents dels nostres enemics, que amb decisió i entusiasme es pugui forjar la nostra victòria contra el feixisme invasor primer, i un esdevenidor feliç a tota la classe treballadora, després.

Rebeu les nostres cordials salutacions revolucionàries.»

Avui més que mai s'ha d'estrenyer les fileres de la Unió General de Treballadors de Catalunya i d'Espanya contra els escissionistes de dintre i de fora.

La nostra gran Central Sindical ha de continuar essent — amb molta més força que la que tenia abans d'actuar els escissionistes — l'organització monolítica disciplinada i responsable, que amb la bandera de l'antifeixisme i de la revolució en alt, sigui en el futur, com ho és avui, la fidel interpret i guia revolucionària de les masses obreres i camperoles d'Espanya i Catalunya.

Per aquesta raó, la Federació Catalana de Treballadors d'Aigua, Gas i Electricitat afirma una vegada més la seva adhesió incommovible al Secretariat de Catalunya de la U. G. T., a la Federació Espanyola de Treballadors de les Indústries d'Aigua, Gas, Electricitat i Similars i la seva solidaritat amb totes les altres federacions, abusivament i injusta «expulsades».

Contra els escissionistes!

Per una U. G. T. unida, forta i poderosa!

Per la nostra victòria contra el feixisme i pel triomf de la nostra revolució.

LAUREÀ RODRIGUEZ

Secretari de la Federació Catalana de Treballadors d'Aigua, Gas i Electricitat